

ÇAL DAĞI'NDA ÇALAR DAVUL SAVUL GÖZÜ BAĞLIM SAVUL!

Turgutlu Çal Dağı'nda nikel ve de kobalt ve de demir aramak üzere önce bir İngiliz firmasının ruhsat alıp sonra yerli parababaları şirketine devrettiği maden arama işi için kesilen ağaç sayısı 300.000'e varmış (Turgutlu Çevre Platformu açıklaması -gazeteler-)!

Savulun yağmacılar geliyor...

Orman, ağaç, dağ, dere, tepe, otlak koymadı, yağmalıyorlar. Otlakları 49 yıllığına kiraya veriyor, yapılaşmaya açıyorlar; kesip dağıtıyorlar. Sıra zeytinliklere de geldi... Dereleri kurutup ormanları kesip otlakları beye paşaya peşkeş çekip yapılaşmaya açıp tarımın hayvancılığın iyice belini kırıyorlar. İnsanlar iki inekle, üç tarlayla karın doyuramaz olsun, Soma'daki gibi üç kuruşa madene girsin, alevler, dumanlar içinde kavrulsun, geride dört yüz gözünü yaşlı yetim bıraksın diye...

Üretici zaten örgütsüz... Ardahan'daki köylü özgür dolaşan ineklerden sağılmış, bin iki yüz kır çiçeğinden süzölmüş Omega 3lü sütü 75 kuruşa satıyor, şehirde yaşayan memur çocuğu ne idüğü belirsiz UHF paketli sütü iki buçuk liradan alıp içiyor. Domates tarlada otuz kuruş, manavda üç lira, limon beş kuruşa çıkıyor üreticinin elinden, pazarda elli kuruş... Bir kolu petrol istasyonu sahibi, bir kolu traktör acentesi, bir kolu hayvan bezirgâni tefeciler Anadolu'yu yedi bir yıldır inim inim inliyor zaten...

Yarınki gün, Çal Dağı'ndaki madenlerde Nikel çıkmaya başlayınca onun konuğu olacak Sülfürik Asit havayı delerken doğayı bir kere daha yıkıma götürecektir, Gediz ovasının yeraltı sularına karışıp zehir saçacak, çardak çardak asmaları solduracak...

“Birleşmiş Milletler (BM) Gıda ve Tarım Örgütü (FAO)'nün önerisi üzerine 2014 yılı, BM 66. Genel Kurulu'nda resmi olarak onaylanarak, Uluslararası Aile Çiftçiliği Yılı (AÇY) olarak ilan edilmiştir.”

Böyle yazıyor, tüm yağmanın, satmanın, dereleri kurutmanın, ormanları kesmenin, dağları devirmenin, otlakları ondan alıp buna vermemin, yapılaşmaya açmanın, kısacası, tarım ve hayvancılığı bitirebilmek için her şeyin yapıldığı bu ülkede, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın resmi internet sitesinde!

İnsanda biraz tutarlılık, hatta biraz yüz olur yahu! Ya katılmayın uluslararası toplantılara, örgütlere, uzak durun, açıkça deyin ki, bize akıl vermeye kalkmayın, biz bildiğimizi yaparız... Ya da utanıp başınızı biraz öne eğin...

Adamlar ne yaparsa yapsın, şakşakçı buluyorlar. Meydanları dolduran kalabalıkların gözlünde her şeyiyle kendisini lidere emanet etmiş, bütün sorunları çözerek hidayete ermiş insanlara ait iç huzuru parlıyor. Çalınırsa çalınırsın, çoluk çocuğumun geleceği parababalarına peşkeş çekilirse çekilsin... Derem kurumuş, ormanım kesilmiş, dağım yerle bir edilmiş, nehrim kirlenmiş, balığım kalmamış, otlığım vali beylerin, devlet yetkililerin iki dudağının arasında yapılaşmaya, 49 yıllığına kiralanmaya açılmış... Dert mi? Bana da üç kuruş yoksulluk aylığı, sosyal yardım paketi düşüyor nasılsa diye düşünüyor... Okuyup öğrenmeye, kitaplar karıştırmaya, araştırmalar yapmaya ne gerek var ki? Liderin sürüklediği kalabalığa karıştın mı, çıkıverirsin zeytinyağı gibi sen de suyun yüzüne. Bilim adamına, araştırmacıya, dürüst devlet görevlisine, “hastir ordan, sen de kimsin” demek hakkı kazanırsın... Ekmeğini

yediğin yakınına, elinde tedavi gördüğün hekimine “Sen neden Müslüman partisine rey vermiyorsun ki?” diye sorma hakkı da kazanırsın...

Büyük kentlerin öğrenim düzeyi yüksek, toplumsal koşulları zorlayarak iyi bir yaşam olanağı sağlamış insanların oturduğu semtlerde neden hep muhalif partilere, değişim, örgütlenme, özgürlük isteyen düşüncelere oy çıktığını düşünmeye gerek bile duymazsın...

Neden ben bu duruma düştüm, sosyal yardım denen şey olmasa aç kaldım, neden benim çocuğum iyi bir okul kazanamıyor, neden ülkenin tüm zenginlikleri bir avuç azınlığın cebine akıyor diye sormaya da zahmet etmezsin...

Hadi alkışçı taraftar tayfasının bir kısmının gözü yanlardan bağlı, hayatın kendi işine gelen tarafını görüyor diyelim.

Sahnenin arkasında daha neler var...

Ardahan'da Ölçek köyüne yakın Çığıstan ormanları hiç gereği yokken talan ediliyor. Karayolu genişletilecekmiş. Petrol şirketleri karayolunu tercih ediyor, ülkeyi yönetenler de onların sözünden çıkmıyor, arada kendileri de cukkayı götürüyor ya... Karayollarında benzin ve mazot parasından soygunlar yaşanıyor, her gün onlarca can yitiyor, insanlar parçalanıyormuş; yine kimin umurunda...

Beş on dakikada bir aracın geçtiği karayolu iki tarafta canım fidanlar kırılıp genişletilirken, orman yangını olmayan, altı diz boyu çimen çiçek, yaz kış yalın ayak gezilebilen, Kuzeydoğu Anadolu'da hayvancılıkla, arıcılıkla geçinen yüzbinlerce insanın ekmek kapısı için de sigorta olan sarıçam ormanları kesilirken, kesim işini alanlardan birisi de tanıdık bir isim çıkıyor. Eski solculardanmış hazret... Köylünün koyununa kuzusuna “devrim adına” el koyduğunu da duymuştuk bir zamanlar. Böyle bir işe, fazladan para kazanmaya da hiç ihtiyacı yok ama, gözü açık ya, günün koşulları neyi gerektiriyorsa onu yapıp uyanıklığıyla öne çıkacak ya... Öyle alışmış; bir yandan da sureti haktan gözücüp başkasının sırtından geçinecek...

Ey bu yağma ve hırsızlık düzeni içinde, her soydan ve her boydan, yalnızca kendi kişi çıkarını düşünen, aynı havayı paylaşmak zorunda kaldığımız, aynı topraklar üzerinde yaşadığımız yurttaşım, sana insanlık hakkımı helal etmiyorum; haberin olsun...

Yediğin yetim hakkı, özgürlüklerine engel olduğun insanların âhı da iki cihanda yakandan düşmesin! Daha ne diyeyim?

20 Temmuz 2014, Alper AKÇAM